

ge år; vi har landsmødevedtagelser om det i stribevis, og vi har holdt fast i vore standpunkter.

Derimod har både Venstre, Konservative og Socialdemokratiet bevæget sig bort fra deres standpunkter.

Så jeg føler ærligt talt overhovedet ikke nogen skyld eller nogen anger eller ruelse over Det Radikale Venstres holden fast i sine egne standpunkter. Det mener jeg faktisk burde være ethvert partis fornemste opgave.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Så er det hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Spørgsmålet for debatten her i dag er jo, hvad der er fremtiden for Den Europæiske Union, og hvis det står til Enhedslisten, er den meget begrænset, det kan jeg godt sige, for sagen er jo, at vi gang på gang har fremlagt i Folketinget og uden for Folketinget, at det simpelt hen er vores målsætning at rulle Unionen tilbage og i sidste ende erstatte Unionen med et aleuropæisk samarbejde byggende på forpligtende mellemstatslige aftaler. Det er vores alternativ til Den Europæiske Union, og det er det, vi fremholder som den målsætning, vi har; det er det, vi arbejder for.

Nu ved vi selvfølgelig godt, at alt ikke står til Enhedslisten, og derfor er det også klart, at vores umiddelbare og mere begrænsede opgave bliver at bidrage til at standse unionsudviklingen, og det gælder jo altså helt aktuelt vedtagelsen af grundloven for Unionen.

Årsagen til det er, at hvis denne her grundlov vedtages, så vil det efter vores bedømmelse være et kvalitativt skridt fremad i etableringen af en egentlig europæisk statsdannelse, en statsdannelse, som oven i købet traktatfastsætter liberalisme, militarisme, og at stadig flere beslutninger træffes ved flertalsafgørelser, dvs. i princippet træffes hen over hovedet på flertallet i en række medlemsstater.

Et af de områder, vi har hæftet os meget ved, og jeg vil tage det op, fordi der ikke er andre, der har beskæftiget sig så meget med det, er ideen om, at Unionen skal være et udenrigspolitisk redskab, skal være en aktør på den globale scene. Jeg tror, udenrigsministeren formulerede det noget i retning af, at der var en forventning i befolkningen om, at Unionen kan spille en ledende rolle i verden. Jeg ved ikke helt, hvor den forventning er. Det er ikke en forventning, vi har,

det er faktisk – i det omfang der er en forventning – en forventning, vi vil tilstræbe at bekæmpe.

Selv om især måske SF ikke kan lide det, bliver vi jo nødt til at insistere på, at der i artikel 40, pkt. 3, står følgende:

»Medlemsstaterne forpligtiger sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet.«

Medlemsstaterne forpligtiger sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet. År for år skal hver enkelt medlemsstat forbedre sin militære kapacitet. Lad os lige et øjeblik forestille os, at det stod i den danske grundlov. Hvordan kunne det f.eks. lyde? Det kunne jo lyde på denne her måde: Den til enhver tid siddende regering forpligtiger sig til at forbedre Danmarks militære kapacitet. Jeg tror, de fleste ville opfatte sådan nogle ord i en dansk grundlov som værende fuldstændig absurde, for det ville jo f.eks. forhindre, at et politisk flertal traf en beslutning om at sige: Vi vil ikke forbedre den militære kapacitet; der er nogle andre ting, vi synes er meget mere vigtige. Vi vil hellere bruge vores ressourcer på nogle andre ting; vi vil faktisk formindske den militære kapacitet og i stedet for sørge for noget social oprustning, gøre noget ved årsagerne til, at der er ulykker i verden osv. osv. Men det kan man altså ikke ifølge grundloven her.

Nu er det jo sådan, at det lille afsnit, og det er bare et tilfældigt afsnit, indgår i en sammenhæng, og derfor vil jeg også godt citere, hvad der videre står. Der står:

»Der oprettes et europæisk agentur for forsvarsmateriel, strategisk forskning og militær kapacitet, der skal klarlægge de operationelle behov, fremme foranstaltninger til opfyldelse heraf, bidrage til at påpege og eventuelt iværksætte alle nyttige foranstaltninger til styrkelse af forsvarssektorens industrielle og teknologiske basis, deltage i udformningen af en europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik samt bistå Ministerrådet med at evaluere forbedringen af den militære kapacitet.«

Hvad er det, der står her? Der står, at der skal produceres nogle flere våben i EU, og disse våben skal bruges til, at man fra Unionens side kan spille en rolle på internationalt plan.

Hvad betyder det så for den politik, som Unionen fører udadtil? Ja, vi har jo kunnet se et aktuelt eksempel med Frankrig, hvordan Frankrig drevet af mulighederne for, at den franske våbenindustri kan få nogle ordrer i Kina, selvfølgelig arbejder for at ophæve den embargo, som EU